

Ņudžersijas skolas Dzejas pēcpusdiena "Aspazijas un Raiņa mantojums"

Ieskats skolas Dzejas pēcpusdienā apskatāms šajā YouTube saitē:

<https://www.youtube.com/watch?v=t4nB1h2JPPc>

Līvija Medne

2015. gads ir Raiņa un Aspazijas gads. Ņudžersijas skola iesāka savu mācību gadu ar Dzejas mēnesi, aicinot skolēnus, skolotājus un vecākus lasīt abu autoru darbus. Sekojot Latvijas Dzejas dienu garam, kas bija 150. jubilejas gada kulminācija, Ņudžersijas skola noslēdza savu Dzejas mēnesi 17. oktobrī ar Dzejas pēcpusdienu "Aspazijas un Raiņa mantojums". Līdz ar to mūsu skola pievienojās tautiešiem Latvijā un citur pasaulē, kas šogad atzīmē Latvijas literatūras dižgaru un 'karalpara' 150 gadu jubileju. Tāpat kā Rīgā, kur 11. septembrī - Raiņa dzimšanas dienā, darbojās Dzejas pasts, arī Ņudžersijas skolā darbojās šis īpašais Dzejas pasts, kur skolas saime varēja sev tuvam draugam, klasesbiedram, skolotājam vai ģimenes loceklim nosūtīt kartiņu vai vēstuli. Pastam bija viens svarīgs noteikums, ka vēstulei bija jābūt rakstītai ar īpaši piemeklētiem Aspazijas vai Raiņa vārdiem (dzejoļiem, citātiem, aforismiem utt.). Tiem, kas nebija izmeklējuši Raiņa vai Aspazijas tekstus, bija burvīga iespēja to izdarīt skolā. Skolotājas un pārzines vietnieces Janas Ančas – Teteres izkārtojumā visi klātesošie varēja šķirstīt un lasīt labu klāstu no Aspazijas un Raiņa grāmatām un apskatīt abu dzejnieku dzīves gājuma fotoattēlus.

Ar savu klātbūtni visus klātesošos pārsteidza pēcpusdienas īpašie viesi Aspazija un Rainis. Abi jau bija "viesojušies" Katskiļu vasaras nometnē, kur viņi tikās ar nometniekiem, kuru starpā arī bija daudzi Ņudžersijas skolas skolēni. Paldies Dainai Gulbei, kas atkal brīnišķīgi iejutās Aspazijas lomā, un Jānim Bungam, kas ar degsmi piegāja Raiņa tēlam. Abi goda viesi iepazīstināja klātesošos ar sevi un ar prieku atbildēja uz skolēnu jautājumiem, atklāti stāstot par savu bērnību, par saviem vecāku dotajiem vārdiem, par to kā abi sākuši rakstīt dzeju, kā satikās un kā katrs sev izvēlējās vārdus Aspazija un Rainis, ar kuriem mēs viņus pazīstam daudz labāk nekā Elza Rozenberga un Jānis Pliekšāns. Viņi arī iesaistīja skolēnus vārdu un atskaņu spēlē, kas kopīgi radīja īsas dzejas vārsmas. Pēcpusdienas noslēgumā Aspazija un Rainis noskatījās skolēnu sagatavotos priekšnesumus no viņu daiļrades, kas ietvēra dzejoļus, dziesmas, mīklas un aforismus.

Latviešu literatūras gara mantas vieno latviešus visur pasaulē. Tās dod kopēju pamatu savas kultūras izpratnei un tās mūs vieno. Šoruden visi latviešu bērni, neskatoties vai viņi iet skolā Latvijā vai ārpus tās, mācījās Raiņa un Aspazijas dzejoļus un darbus. Visticamāk, ka pašiem pat neapzinoties, visi spēra vēl vienu soli savā izaugsmē, kas nākotnē viņiem ļaus atrast kopīgu valodu ar latviešiem ik visur.